

ПЪЖТЕКА

СЕДМИЧЕНЪ ВЕСТНИКЪ ЗА ДЕЦА И ЮНОШИ

ГОДИНА
IV
ГОДИШЕНЪ ВЪОНАМЕНТЪ . 60 ЛВ
ЗА ПОЛОВИНЪ ГОДИНА . 30 ЛВ.
ЗА ЧУЖБИНА . 80 ЛВ.
ОТДЪЛЕНЪ БРОЙ 2 ЛВ.

Одобрень и препоръчанъ отъ Министерство на Народното
Просвѣщение съ № 19263 отъ 16 юний 1933 г.
РЕДАКТОРЪ: ПЕТКО СТОЯНОВЪ

РЕДАКЦИЯ И АДМИНИСТРАЦИЯ
ЦАРИЦА ИОАННА № 18
Пощ. чекова сметка № 1328

БРОЙ
13

Какъ Аквиба стана великъ ученъ

Калба Сабуа бѣше единъ отъ най-богатитъ собственици въ околноститъ на Ерусалимъ. Гостоприемството му бѣше пословично. Зарадъ него го бѣха нарекли Калба Сабуа, което искаше да каже, че бедниятъ, който влизаше въ къщата му гладенъ като куче (Калба), бѣше сигуренъ, че ще излѣзе отъ нея ситъ (Сабуа).

Този човѣкъ притежаваше голѣми стада и имаше многобройни овчари. Между тия овчари единъ младежъ, на име Аквиба, се отличаваше по своето благочестие, по кротостта си и по добритъ си обноски. Той още бѣше вѣренъ служителъ на Калба Сабуа, когато изпълни четиридесетата си година.

Единъ день дъщерята на господаря му, която бѣше прочута по хубостта си, както и по добродѣлитъ си, дойде ненадейно при него и му каза:

— Аквиба, ще ти направя едно предложение. Ако си съгласенъ да се отдадемъ всѣцѣло на изучаването на Тора, заявявамъ, че съмъ готова да ти дамъ въ замѣна ржка си.

Аквиба, още отъ юношескитъ си години, не веднѣжъ бѣ лелѣялъ мечтата да стане великъ ученъ и ето че тая мечта можеше да стане действителностъ!

Той съ мъжа можа да проговори, толкова силно биеше сърдцето му отъ радостъ:

— Да уча? отговори той на младото момиче, та азъ нѣмамъ по горешо желание отъ това! Колкото за втората частъ на предложението ти, азъ се чувствавамъ много недостоеенъ за тебе, Рашель, какъ мога да го приема?

— Изучи Тора, каза Рашель, и ще бжешъ достоенъ да се оженишъ дори за принцеса.

Отъ този день Аквиба започна да опознава добродѣлната Рашель; той започна да се поглежда и повече да ценя качества и и скоро двамата млади се сгодиха тайно. Но бащата узна намѣренията имъ и страшно се разгнѣви. Какво? Единичката дъщеря на Калба

Сабуа, най-богатия човѣкъ въ страната, да се ожени за простъ наемникъ, за беденъ овчаръ! Но въпреки съпротивата на баща си, младата Рашель остана непоколебима.

Тогава Калба Сабуа, отъ ядъ, реши да лиши отъ наследство дъщеря си. Нека лишена отъ всичко, се ожени за

презрѣния овчаръ, когото той незабавно изпѣди отъ дома си.

Двамата млади се ожениха, но трѣбваше да помислятъ съ какво ще живѣятъ. Зимата настѣпваше и ги намѣри въ най-голѣма беднотия. За подслонъ имъ служеше една бедна колиба и въ нея тѣ спѣха на слама. Аквиба, който се

упрѣкваше горчиво, че е станалъ причина за беднотията на жена си, се мъчеше да я утѣши съ надеждата за по-добри дни, но тя му каза:

— Не ме съблазняватъ земнитъ богатства, ти знаешъ добре, че азъ ги презрѣхъ. Азъ дойдохъ слелъ тебе отъ любовъ къмъ Тора.

Скъпата си Рашель. Какво вълнение усѣи той, когато една нощъ се намѣри предъ вратата на колибата, въ която преди дванадесетъ години бѣше оставилъ вѣрната си другарка! Той много се очуди, когато чу гласа на жена си и другъ, мъжки гласъ, непознатъ нему, които водѣха жива препирня.

— Родителитъ ти добре направиха, че те изпѣдиха, казваше мъжътъ, защото ти даде сърдцето си на недостоеенъ човѣкъ, на човѣкъ, който те изостави и който отъ дванадесетъ години насамъ не се е обадилъ!

— Ти се лъжешъ. Ние зяежно взехме това решение — Аквиба и азъ. Азъ сама го подтикнахъ да замине, да отиде да се учи и ако днесъ знаехъ, че да завърши наукитъ си, трѣбва да продължи отсъствието си, щѣхъ да го посъветвамъ, колкото и скръбно да е положението ми, да остане още дванадесетъ години при учителитъ си, за да стане и той единъ день свѣтило на Израила.

Очитъ на Аквиба се напълниха съ сълзи, когато чу да говори така преданата му и вѣрна другарка

— Нека се изпълни волята ѝ! каза той, и безъ да влѣзе въ колибата, се върна назадъ, за да отиде пакъ при учителитъ си.

Никой другъ освенъ Бога, който вижда всичко, не видѣ неговия героизмъ.

Други дванадесетъ години изтекоха. Този пътъ Аквиба спечели известностъ. Когато се върна въ страната си, той имаше вече не по-малко отъ двадесетъ и четири хиляди ученика. Отъ всички къщица

(Следва на IV стр.)

Младиятъ приятелъ на Джимъ, Зибъ, намира близо до лагера на Джимъ, едно момиче, което се крие! Презъ това време Джимъ, въ лагера на Уилсонъ, решава да организира походъ противъ разбойниците, които крадатъ златото на Уилсонъ и убиватъ хората му...

И колоната тръгна по опасната следа.

Който единъ бѣлъ, страшенъ на видъ, приема.

Редъ, ти ще водишъ колоната, а ти, Жакъ, ще следвашъ на лѣвия флангъ, като гледашъ да се криешъ. Азъ пъкъ ще вървя на дѣсния флангъ, по тоя начинъ нѣма да се боимъ отъ засада.

Разбрано!

Обаче отъ съседнитъ височини единъ туземецъ дава свѣтливи знаци!...

До лагера на Джимъ, Зибъ разпитва пленницата си.

Защо се опитаете да се вмъкнете въ лагера на Джимъ?

Азъ съмъ приятелка на Джимъ... Илѣхъ да го предупредя, че го заплашва опасностъ: бързо, трѣбва да го намѣри!

(Следва)